

ת"פ (באר שבע) 52963-12-20 - מדינת ישראל נ' ילנה גרוזדב - בעצמה

ת"פ (באר-שבע) 52963-12-20 - מדינת ישראל נ' ילנה גרוזדב - בעצמהשלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 52963-12-20
מדינת ישראל

נגד

ילנה גרוזדב - בעצמה

ע"י ב"כ עו"ד הילה טל

בית משפט השלום בבאר-שבע

[08.07.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) יחד עם סעיף 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג 1973 (להלן: "פקודת הסמים), ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 18.02.20 בשעה 11:43 סייעה הנאשמת לבנה, ליאור גרוזדב להחזיק בסם מסוכן קנבוס במשקל כולל של 291.1199 גרם אשר חולק ל 4 יחידות, בכך שהסם הוחזק בביתה על ידי בנה.

באותו מעמד, בשעה שהגיעו שוטרים לבצע חיפוש בבית, החלה הנאשמת להשתולל ומנעה כניסתם של השוטרים לבית, לאחר מכן בשעה השוטרים חיפשו בחדרו של בנה וניסו לעצור אותו, נכנסה הנאשמת לחדר והפריעה לשוטרים לבצע את המעצר תוך שצועקת לעברם: "שרמוטה תעופו תעופו מהחדר", בסמוך לכך הפריעה הנאשמת לאחד השוטרים בכך שאחזה בחולצתו במהלך החיפוש בביתה.

3. בתאריך 23.04.23 הציגו הצדדים ההסדר דיוני, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשמת הודתה והורשעה במיוחס לה בכתב האישום המתוקן. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית, לבקשת ההגנה נשלחה הנאשמת לקבלת תסקיר שירות מבחן לעניין העונש. תסקיר שירות מבחן

4. בתסקיר מיום 08.01.24 סקר שירות המבחן קורות חייה של הנאשמת, בת 52 גרושה אם לחמישה ילדים בוגרים, מתגוררת עם בתה ונכדתה בבאר שבע. עובדת ככוח עזר בבית חולים שיקומי. הנאשמת סובלת מכאבי גב כרוניים ומטופלת במשככי כאבים וכן מתמודדת עם מצב כלכלי מורכב ומצויה בהליך בהוצאה לפועל. הנאשמת עלתה ארצה בשנת 1997 מרוסיה בגפה עם 3 ילדיה, בעקבות עלייתה ארצה נפרדה מבעלה אשר בחר להישאר ברוסיה, הנאשמת חוותה קשיי קליטה והסתגלות לחיים בישראל. בשלב מאוחר יותר נישאה בשנית, נולדו לה 2 ילדים נוספים, גם נישואים אלו הסתיימו בעקבות פרידה מבעלה השני, חוותה משבר אישי עמוק. הנאשמת מסרה שילידיה מכורים לסמים ומעורבים בעולם העברייני ואף ריצו מאסרים בפועל.

הנאשמת בעלת עבר פלילי קודם בעבירות אלימות בגינם נדונה למאסרים מותנים. הנאשמת מסרה שבעבר צרכה אלכוהול בכמויות מבוקרות ובנסיבות חברתיות אך לפני כ 4 שנים הפסיקה השימוש בשל מצבה הבריאותי, כמו כן מסרה שבשל כאבי הגב מהם סובלת ניסתה שימוש בקנבוס אך מזה כ 4 שנים אינה משתמשת בסמים מכיוון שנוטלת משככי כאבים. בבדיקת שתן שמסרה לא נמצאו שרידי סם.

בנוגע לאירוע נשוא כתב האישום מסרה הנאשמת שהגיעו שוטרים לערוך חיפוש בביתה, לטענתה השוטרים נהגו באלימות כלפיה וכלפי בנה. לטענת הנאשמת לא מנעה כניסתם לביתה אלא ביקשה בצורה מכובדת להוציא את כלביה מהבית ולאפשר להם להיכנס. הנאשמת טענה שלא הייתה מודעת לכך שבנה החזיק כמות כה גדולה של סמים.

שירות המבחן התרשם שהנאשמת התקשתה לשוחח על האירוע והייתה מוצפת רגשית כאשר שוחחו עימה על כך, הנאשמת מסרה שהיא חשה כעס על גורמי החוק וחשה נרדפת על ידם.

שירות המבחן הציע לנאשמת להשתלב בטיפול אך היא הביעה אמביוולנטיות בנוגע לכך ומסרה שחוששת להשתלב בהליך טיפולי קבוצתי כיוון שמתקשה להיפתח בפני אחרים, יחד עם זאת מבינה שעשויה להיתרם מההליך. שירות המבחן שיקף לנאשמת חשיבות שילובה בטיפול והיא הביעה נכונות להתנסות בהליך הטיפולי.

שירות המבחן ציין שבעקבות הקשיים עימם התמודדה הנאשמת במהלך חייה פיתחה הנאשמת מנגנוני הגנה ובהם קושי להביע פגיעות וחולשה, שירות המבחן התרשם שהנאשמת חווה משבר ומשליכה מעורבותה באירוע על רצונה להגן על ילדיה מגורמי אכיפת החוק ומתקשה ליטול אחריות מלאה.

יחד עם זאת ציין שירות המבחן שהנאשמת בעל יכולות תפקוד תקינות וניהלה למרות הקשיים שחוותה אורח חיים יצרני ועורכת מאמצים להשתלב בתחום התעסוקה ולהוות דמות משמעותית עבור ילדיה וכפי שצוין הביעה נכונות לנסות הליך טיפולי.

לאור האמור המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון לצורך בחינת שילובה של הנאשמת בהליך הטיפולי.

בתסקיר מיום 01.05.24, ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה הופנתה הנאשמת לקבוצת טיפול ייעודית אולם בשל רשימת המתנה טרם שולבה בקבוצה. בנוסף ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה, ערך שיחות טלפוניות עם הנאשמת במסגרתם הביעה חוסר שביעות רצון מהתמשכות ההליך המשפטי והמעמסה הרגשית שנוצרת לה בעקבות זאת וחזרה בה מרצונה להשתלב בטיפול, הואיל ונוכח היותה מפרנסת עיקרית העובדת שעות ממושכות לא מסוגלת להתחייב להליך הטיפולי. נוכח האמור לא גובשה בעניינה המלצה טיפולית. לעניין העונש סבר שירות המבחן שענישה חינוכית מוחשית בדמות של הטלת צו של"צ יש בה כדי להעביר מסר חד וברור בנוגע לחומרת המעשה. שירות המבחן ציין שהנאשמת מסרה שתתקשה לעמוד בתנאי צו של"צ נוכח היותה מפרנסת עיקרית.

ראיות וטיעוני הצדדים

5. המאשימה הגישה טיעונים בכתב (ת/1) וכן גיליון הרישום הפלילי של הנאשמת (ת/2). המאשימה בטיעוניה עמדה על נסיבות כתב האישום, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים תוך שהדגישה המאשימה כי מדובר בסיוע להחזקת סם בכמות גדולה פי 10 מהמותר, הסמים נמצאו מחולקים למנות, דבר אשר עשוי להעיד שלא מדובר בהחזקה לצורך שימוש עצמי בלבד. בהתייחס לעבירה של הפרעה לשוטרים הדגישה המאשימה, שהנאשמת מנעה מהשוטרים לבצע תפקידם. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וכן הציגה פסיקה כתימוכין לעתירתה. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עמדה המאשימה על כך שהנאשמת הודתה במיוחס לה בהזדמנות הראשונה ויחד עם זאת הדגישה כי מדובר בנאשמת בעלת עבר פלילי בתחום עבירות האלימות.
6. בהתייחס לתסקירים שהוגשו בעניינה של הנאשמת ציינה המאשימה, התרשמות שירות המבחן שהנאשמת מתקשה ליטול אחריות ומשליכה מעורבותה בפלילים ברצונה לגונן על ילדיה, הוצע לנאשמת להשתלב בהליך טיפולי ובית המשפט נאות לתת לנאשמת הזדמנות והדיון נדחה לצורך בחינת השתלבות הנאשמת בטיפול, אך בתסקיר מאוחר יותר עלה שהנאשמת לא נאותה לנצל ההזדמנות ותיארה הטיפול כמעמסה ולמרות זאת במפתיע שירות המבחן ממליץ על הטלת צו של"צ במנותק לנאמר בתסקיר.
7. בסופו של טיעון עתרה המאשימה להטלת 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות בצירוף הטלת ענישה נלווית הכולל בין היתר רכיבי מאסרים מותנים בתחום האלימות והסמים.
8. מטעם ההגנה הוגשו תלושי שכר של הנאשמת (נ/1) וכן אישור רפואי בנוגע למצבה הבריאותי של הנאשמת (נ/2).
9. ב"כ הנאשמת, התייחסה תחילה לנאמר בנוגע לתסקיר והדגישה כי ההמלצות בתסקיר הינן בהלימה לנסיבות חייה של הנאשמת. ב"כ הנאשמת, התייחסה לעבירות הנדונות ועתרה לקביעת מתחם ענישה המתחיל במאסר מותנה ושל"צ ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות, תוך שהפנתה לפסיקה כתימוכין לעתירתה כאשר ביקשה לעשות היקש בין הפסיקה שהציגה והמצב המשפטי של הנאשמת בתיק זה.
10. ב"כ הנאשמת, התייחסה לערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם והדגישה כי יש לתת משקל בעת קביעת המתחם והעונש שייגזר לסוג הסם ולכמות הסם ולכך שהנאשמת הורשעה בעבירה של סיוע המתקרב לעצימת עיניים. כמו כן הדגישה כי הנאשמת לא פעלה בנסיבות תיק זה באופן אקטיבי וכי בנה החזיק הסמים בביתה. בהתייחס לעבירה של הפרעה לשוטרים ציינה שכתב האישום תוקן באופן משמעותי בחלק זה.

11. בהתייחס לנאמר בתסקיר הפנתה ב"כ הנאשמת לנסיבות חייה המורכבות של הנאשמת אשר פורטו בהרחבה בתסקיר, כאשר שירות המבחן ער לקשיים עימם מתמודדת הנאשמת ולוקח זאת בחשבון בעת עריכת המלצתו להטלת צו של"צ. המלצת שירות המבחן לא באה בחלל ריק אלא נוכח נסיבות חייה והתמודדותה היומיומית של הנאשמת. ב"כ הנאשמת, הדגישה כי הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה והטענה שמגוננת על ילדיה מתייחסת למקרי העבר ולא למקרה הנדון. לגבי התיק האמור מדובר בסיוע של עצימת עיניים כך עולה מדבריה של הנאשמת בפני שירות המבחן. עוד הדגישה ב"כ הנאשמת, כי מדובר בנאשמת שסיכוי השיקום לגביה מוכחים, הנאשמת שומרת על יציבות תעסוקתית עורכת מאמצים כבירים לשמור על ילדיה למרות הקשיים עימם מתמודדים בני המשפחה. הנאשמת הביעה נכונות לשילוב בטיפול, אך בשל רשימת המתנה לא שולבה בטיפול ועל כן הביעה דאגתה בנוגע להימשכות ההליכים בפני שירות המבחן, אשר סבר שאין טעם לחכות לפתיחת קבוצה. לאור מאזן השיקולים השונים, נסיבות חומרת העבירה למול נסיבותיה האישיות של הנאשמת, הכוללים מצוקה כלכלית ומצב רפואי מורכב ולפיכך, בסופו של דבר ממליץ שירות המבחן על ענישה חינוכית.

12. הנאשמת בדברה האחרון טרם גזירת עונשה, מסרה שבתקופה בה אירע האירוע הייתה מצויה במצוקה כלכלית קשה ולא שמה לב מה ילדיה עושים בבית, היא הביעה חרטה ונטלה אחריות על האירוע.
דיון - קביעת מתחם העונש ההולם

13. המלחמה בנגע הסמים הינה קשה ובלתי פוסקת, עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית פוגעת בערכים חברתיים של הגנה על הציבור בכללותו מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב השימוש בסמים וזאת לצד הנזקים הכלכליים והחברתיים הנגרמים עקב שימוש בסמים. מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית הינה ברף הבינוני-נמוך, בשים לב לכמות הסם ולסוג הסם שאינו נמנה על הסמים "הקשים". על הצורך להילחם בנגע הסמים וחומרת הענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים במערך הפצת הסמים, דובר רבות בפסיקה.

ראה הנאמר בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.06.10) :

" על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

14. לכאורה מדובר בסם המוגדר כסם "קל" יחסית ואשר הענישה בעניינו פחותה יותר ביחס לסמים אחרים. עם זאת, אין להתעלם מהנזק ומהסיכון הרב הטמון בעבירת החזקה שלא לצריכה עצמית, וכפי שציינתי לעיל - הפסיקה מייחסת לעבירות אלו חומרה יתרה. כך נקבע בע"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל (2007), ביחס לסם הקנאביס, כי גם סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר וכי גם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה. ולאחרונה שב והדגיש בית המשפט העליון כי סם קנבוס היה ועודנו נותר סם מסוכן (ראה רע"פ 174/21 סויסה נ' מדינת ישראל (25.02.21); רע"פ 8759/21 אלעד קסלר נ' מדינת ישראל (23.12.21) וככלל מגמת הענישה בעבירות סמים, היא של החמרה והרתעה (ראה ע"פ 8048/19 פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (20.6.2020)).

15. אשר לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר, יש לציין הפגיעה בערך המוגן של שלטון החוק והצורך להגן על השוטרים - על כבודם ושלומות גופם ונפשם. מעשיה של הנאשמת חמורים ופוגעים במידה בינונית בערכים מוגנים אלו.

16. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: הנאשמת נמצאה מסייעת לבנה בהחזקת סם מסוג קנבוס במשקל 291.1199 גרם מחולק ל 4 יחידות. יודגש שהסם הוחזק בביתה של הנאשמת.

בנוסף יש לציין התנהלות הנאשמת בעת הגעת השוטרים לביתה, אין כל סיבה אשר תצדיק התנהגותה כלפי השוטרים אשר הגיעו למקום לצורך ביצוע עבודתם, הנאשמת הינה האחראית הבלעדית למעשיה, שהרי בנקל יכול היה האירוע להוביל לאלימות פיזית.

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית מעלה שהוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. רע"פ 8759/21 אלעד וקסלר נ' מדינת ישראל (23.12.21) - עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ועבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין. הנאשם החזיק בביתו סם קנבוס במשקל כולל של 229.35 גרם, ובתיק שצורף החזיק באגרופן, מחוץ לתחום ביתו, בנוגע לעבירה החזקת הסם שלא לצריכה עצמית, בית המשפט השלום קבע מתחם העונש ההולם הנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ, וענישה נלווית ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לעבירה של החזקת סכין נקבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השלום גזר על המערער, יליד 1993, נעדר עבר פלילי, אשר הוציא מאז ביצוע העבירה רישיון לקנאביס רפואי, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, מאסר לתקופה של 30 יום לריצוי בעבודת וענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית משפט מחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית משפט העליון - נדחו.

ב. ת"פ (תל-אביב) 59619-10-20 מדינת ישראל נ' קרופניק (05.12.21) - עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן החזקת אגרופן או סכין שלא כדין. הנאשם החזיק ברכבו 2 פלטות של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של כ-180 גר' וכן החזיק סכין ברכבו. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש כולל לשתי העבירות הנע בין מאסר על תנאי לצד של"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, אשר לקח אחריות, ללא עבר פלילי, אשר שירות המבחן התרשם ממנו בצורה חיובית עונש ברף הנמוך שכלל 200 שעות של"צ, מאסרים על תנאי, קנס בסך 2,000 ₪, התחייבות ופסילה על תנאי.

ג. ת"פ (ק"ג) 47640-06-18 מדינת ישראל נ' אבו סבית ואח' (25.06.19) החזקת סם מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית במשקל 6 ק"ג - מדובר בשני נאשמים שהורשעו על פי הודאתם, האחד בעבירה של החזקת הסם שלא לצריכה עצמית והשני בעבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית. בגין עבירת הסיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית קבע בית משפט השלום מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. נאשם 2 אשר הורשע בעבירת הסיוע, נעדר עבר פלילי, בגיר-צעיר נדון ל 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודת שירות.

ד. ת"פ (י-ם) 35412-03-20 מדינת ישראל נ' אסולין (09.05.21) עבירת סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית , החזקת 1,500 גרם חשיש בחניון תת קרקעי בביתו וכן החזקת כסף מזומן במזוודה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי, שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני תקופה ארוכה, עבר הליך טיפולי נדון ל 400 שעות של"צ וענישה נלווית.

ה. ת"פ (ב"ש) 29859-05-16 מדינת ישראל נ' מרהלי (06.02.17) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע להחזקת סם מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית במשקל 1,000 גר' ועבירה של החזקת שני גר' סם מסוג קנבוס לצריכה עצמית. הצדדים עתרו במשותף להטלת עונש של 6 חודשי עבודת שירות בכפוף להליך טיפולי. הנאשם נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי. בית המשפט קיבל הסדר הטיעון.

מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של הפרעה לשוטר נע בין הטלת מאסר על תנאי, קנס, שירות לתועלת הציבור ואף הסתפקות בהארכתו של מאסר מותנה. (ראה: רע"פ 5023/18 בדיר נ' מ"י (28.06.18); רע"פ 5561/19 נקלה נ' מ"י (29.8.19); רע"פ 7643/19 סלימאן נ' מ"י (18.11.19); ע"פ (י-ם) 8740/04 מדינת ישראל נ' בן גביר (28.11.04); ע"פ (י-ם) 28716-12-12 כהן נ' מדינת ישראל (24.5.13); ת"פ (י-ם) 4110/09 מדינת ישראל נ' עליאן (14.11.13); ת"פ (פ"ת) 37009-01-13 מדינת ישראל נ' סקלרוד (30.1.14); ת"פ (ב"ש) 16194-02-12 מדינת ישראל נ' דהן (22.4.13).

לאור כל המפורט לעיל, ובשים לב לנסיבות תיק זה, מדובר בעבירת סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ועבירה של הפרעה לשוטר, אני קובע שמתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה וצו של"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

18. גזירת העונש המתאים לנאשמת הנאשמת בשנות החמישים לחייה, בעלת עבר פלילי בתחום עבירות אלימות ואיומים. נסיבות חייה המורכבות פורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, התרשמתי שהנאשמת למרות הקשיים עימם מתמודדת מצליחה לשמר על מסגרת חיים יציבה וניכר שהאירוע הנדון מהווה עבורה נקודת מפנה והנאשמת הפנימה הפסול בהתנהלותה.

הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה, הודתה במיוחס לה, בין היתר בעבירה של סיוע להחזקת סמים מסוג קנבוס, לא ניתן להתעלם מכתב האישום המתוקן לפיו הסמים אומנם נתפסו בביתה אולם שייכים לבנה. לפיכך, יש לבחון האם מדובר בסיוע במעשה או במחדל. לכל הפחות מידת תרומתה של הנאשמת מצויה ברף של עצימת עיניים ויתכן אף מעבר לכך. אין בפני אינדיקציה לכך כי הנאשמת הפיקה רווח כלכלי כל שהוא. יחד עם זאת, לענין הרתעת היחיד והרבים יש לגזור על הנאשמת רכיב כלכלי על מנת לאיין את הבסיס עליו מבוצעות עבירות הסמים.

לאור תיקון כתב האישום, חלוף הזמן ונסיבות חייה של הנאשמת מצאתי כי רכיבי העונש ההולמים במקרה זה והנדרשים בנסיבותיה האישיות הינם כפי ששירות המבחן סבור שנכון היה להטיל עליה לרבות העמדתה בצו מבחן והטלת צו של"צ. רכיבים אלו יש בהם כדי להטיל עונש חינוכי ולהעביר מסר באשר לחומרת המעשים ועם זאת לאפשר לנאשמת להיות בפיקוח ולחזק כוחותיה האישיים.

אי שיתוף הפעולה בקיום רכיבי הענישה עלול להביא להפקעתם וגזירת עונשה מחדש.

19. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. מורה על העמדת הנאשמת בצו מבחן לתקופה של 6 חודשים. מובהר לנאשמת חובתה לשתף פעולה עם שירות המבחן ככל שתידרש, אי שיתוף פעולה עלול להביא להפקעת צו המבחן וגזירת עונשה מחדש.
- ב. מטיל על הנאשמת 150 שעות לתועלת הציבור בהתאם לתכנית שתיבנה על ידי שירות המבחן לנאשמת. מובהר לנאשמת חובתה לשתף פעולה ברכיב זה שכן אי שיתוף פעולה עלול להביא להפקעת צו השל"צ וגזירת עונשה מחדש.
- ג. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא תעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.
- ד. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא תעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון ו/או עבירה של הפרעה לשוטר.
- ה. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.24 וב-1 לכל חודש שלאחריו עד תשלום הקנס במלואו. את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
  - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.
  - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ו. הנאשמת תצהיר בפני על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪ למשך שנתיים מהיום שלא תעבור כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים ו/או עבירה של הפרעה לשוטר. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול]. הודעה זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים. ניתן היום, ב' תמוז תשפ"ד, 08 יולי 2024, בהעדר הצדדים.